

annað hafa krafizt við stjórnarráðið að borguð væri, standa lengur óborgaða, og með því að stjórnarráðið ekki getur álitid vera ástæðu til, eptir sem því er kunnugt um ástandið í þessum tveim sýslum og efnahag þar, að fara þess á leit við ríkisþingið, að veittur sé enn þá einusinni frestur með borgun skuldarinnar, enda mundi það ekki vera til neins, þá hljótum vér að skora á yður, herra amtmaður, að leggja ríkt á við sýslumenn þá, sem hlut eiga að máli, að annast um, að skuldir þær, sem að ofan eru nefndar, verði borgaðar án frekari tafar og í síðasta lagi fyrir lok fjárhagsársins, sem nú er að líða. Ef svo skyldi fara, að það yrði nokkrum þeim erfðleikum bundið að koma þessu fram, sem þér ekki treystið yður til að yfirbuga, eruð þér beðnir að gefa stjórnarráðinu vísbendingu um það, áður en fyrnefndur frestur er lidinn, og eins um það, hvað áskilið var um borgun lánsins þegar það var greidd af höndum, svo að þá verði gjörðar ráðstafanir þær, sem þörf er á til þess að skuldaskipti þessi verði á enda kljád; en hvernig sem fer, búumst vér við skýrslu frá yður um, hvað þér gjörði í þessu efni.

1865.
12. okt.

89. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um borgun á láni, er Borgarfjarðarsýslu og Gullbringu og Kjósarsýslu hafði verið veitt.

12. okt.

Í bréfi dagsettu 30. nóvembermán. 1863 var stiptamtið beðið að sjá um, að þeir 800 ríkisdalir, sem búið átti að vera að borga fyrir lok fjárhagsársins 1864—65 uppí 1000 ríkisdala lán, er veitt var rentulaust í fjárukalögunum 31. marzmán. 1860 fyrir fjárhagsárið 1859—60, vegna hallæris, er menn óttuðust fyrir að mundi bera að höndum í Borgarfjarðarsýslu og Gullbringusýslu, væru borgaðir fyrir lok fjárhagsársins 1864—65, og að það brigðist ekki. Síðan skýrði stiptamtið frá í bréfi dagsettu 10. septembermán. f. á., að sýslumönnum þeim, sem hlut eiga að máli, hafi verið skrifað, að bjóða hlutadeigandi sveitarstjórum að borga þá fjóra fimtunga, sem komnir voru í

1865.

12. okt.

gjalddaga, á fjárhagsárinu 1864--65, og hélt stiptamtíð að það mundi verða gjört.

Þó að stiptamtíð væri minnt á málefni þetta í bréfi 29. nóvembermán. 1864, hefir stjórnarráðið samt ekki fengið neina skýrslu seinna um, hvað gjört hafi verið því til leiðréttingar; en af jarðabókarreikningnum fyrir fjárhagsárið 1864—65 sést, að á því fjárhagsári hefir ekki verið borgað nema 102 rdl. uppí lán þetta, og af útdrætti af jarðabókarreikningnum fyrir hálfmissirið frá 1. aprílmán., til 30. júnímán. þ. á., að á þessu fjárhagsári hafi verið borgaðir 128 rdl., eða alls 230 rdl. — Þær eruð því beðnir, herra stiptamtmaður, að ganga ríkt eptir, að það sem enn er ógoldið af láni þessu, en það eru 770 rdl., þaræð allt lánið samkvæmt fjárhagslögunum fyrir árið 1861—62 átti að vera borgað fyrir lok fjárhagsársins 1865—66, án lengri undandrattar verði goldið inní ríkissjóðinn fyrir 31. dag marzmán. 1866, og má ekki útaf því bregða.

12. okt.

90. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins og amtmannanna á Íslandi, um bann gegn því, að flytja ýmsar skepnur m. m. frá útlöndum til Íslands.¹

Sökum þess að næm veikindi á skepnum ganga víða í útlöndum, hefir dómsmálastjórninni þókt hlýða að leggja bann fyrir, að flutt sé fyrst um sinn til Íslands frá Englandi, Frakklandi, Hollandi, Belgíu, Hannóver, Oldenborg, Brimum, Hamborg, Lýbekk, Slésvík, Holtsetalandi og Lauenborg² nautpeningur, sauðfenaður, svín og geitur, hráir og óverkadir hlutir af skepnum, einkum allskonar húðir, hvort sem þær eru þurkaðar eða saltaðar, bein, horn, háir, ull, burstarhár af svínum, óbræddur tólkur og kjöt, og loks hey og hálmur. Öll önnur tamin dýr,

¹) Þetta bann var líka kunngjört útgjörðarmönnum gufu-póstskipsins.

²) Samkvæmt bréfi dómsmálastjórnarinnar 27. febrúarmán. 1866 hafa Rússland, Prússland og allar hafnir á Þýzkalandi seinna verið teknar með.